

השקט

של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זע"א

בלק

אוצר היראה
יראה ועבודה, ט'

לא תלך עמהם... קום לך אתם...
ויהי אף אלקים כי הולך הוא.

זה כלל גדול, שכל העולם לא נברא
כי אם בשביל הבחירה; ועל כן,
הבחירה יש לה כח גדול מאד מאד,
כידוע.

ועיקר כח הבחירה היא על ידי
שהשם יתברך העלים והסתיר רצונו
בהסתרות והעלמות גדולות, ותלה הכל
ברצון האדם, בחינת והארץ נתן לבני
אדם, היינו שהשם יתברך מסר
הבחירה לאדם, ובדרך שאדם רוצה
לילך מוליכין אותו.

וכמו שיש כח באדם לשבר
תאוותיו ולברוח מרע ולעשות טוב, כמו
כן יש לו כח להפך, לילך אחר שרירות
לבו ולהתגבר ברצונות רעים כאלו, עד
שכביכול יכריח רצונו יתברך למלאת
תאוותו ורצונו הרע.

כמו שרואין שאחד נכסף מאד
ברצון חזק לדבר שבקדושה, לנסוע
לארץ ישראל או להצדיק וכיוצא, ויש
לו על זה מניעות רבות ועצומות, והוא
כמעט מן הנמנע ולמעלה מדרך הטבע,
אף על פי כן יוכל להתגבר בחשק גדול
כזה וברצונות וכסופים חזקים כל כך,
עד שהשם יתברך עושה רצונו ומסבב
עמו בדרכים נפלאים ובהשגחה נפלאה,
שלא כדרך הטבע, עד שזוכה להוציא
מחשבתו הטובה מן הכח אל הפועל.

אבל את זה לעמת זה עשה
אלקים, שגם ההולך לדבר עברה, חס
ושלום, או לילך למרחקים לאבד נפשו
לדעת, ללמוד חכמות חיצוניות וכיוצא,
ויש לו גם כן על זה מניעות רבות
ועצומות, והוא כמעט מן הנמנע ושלא
כדרך הטבע, רק הוא מתגבר ברשעתו
ברצון חזק כזה, עד שהשם יתברך
מסבב עמו כל כך עד שבה לשם, וכל זה
מחמת גודל כח הבחירה, כי בדרך
שאדם רוצה לילך מוליכין אותו.

אך החילוק וההפרש יכולין הכל
להבין: כי זה האיש הכשר, כל יסוד
כוונתו ורצונו בשביל התכלית האמתית
הנצחית, לפרוש מתאוות עולם הזה
הכלה והנפסד ולעשות רצונו יתברך,
שזה עיקר התכלית, והשם יתברך
עושה עמו נפלאות למלאת רצונו, ואז
בודאי אשרי לו בעולם הזה ובעולם
הבא; וזה ההפך כל כוונתו ורצונו
לתאוות עולם הזה ושרירות לבו הרע,
ועל ידי זה יורד לבאר שחת ואחריתו
עדי אבד.

מה בין תלמידיו של אברהם אבינו,
לתלמידיו של בלעם הרשע?...

[אוצר היראה - יראה ועבודה, י']

על ידי שרואין שבדרך שאדם רוצה
לילך מוליכין אותו, ומצליחין בידו
מלמעלה שיגמור חפצו הן לטוב או לרע
חס ושלום כנ"ל, על ידי זה יש טועין
וסוברים שחס ושלום השם יתברך ביטל
רצונו לגמרי, ומסר ביד האדם הכל כפי
נטיית רצונו, שמי שרוצה לילך בדרך
הקודש והפרישות צריך לשמור את
עצמו מאד, שלא יפגם חס ושלום, בכדי
שלא יפול על ידי זה באין סומך, אבל
מי שנטית רצונו הוא לילך שובב בדרך
לבו, אזי לא יזיק לו שום פגם כלל,
אדרבא וכו' חס ושלום, ונדמה להם
שיש להם ראיות על סברות אלו, חס
ושלום.

ובטעיות כאלו יש הרבה מדרגות,
כי יש סברות משבשות אפילו אצל
אנשים כשרים קצת, שמשתלשלין
בדקות גדול מסברות הרעות כאלו
שהם אפיקורסות גמורה, כמובן לכל
משכיל. ובאמת איש בער לא ידע וכו',
כי בודאי רצונו יתברך שכל אדם יעשה
רק טוב ויהיה בורח מן העברה ויפריש
את עצמו מתאוות עולם הזה, ולא
בלבד מן המותרות, אלא גם בהכרחיות
ימעט בכל מה דאפשר ויקדש עצמו
במותר לו, ורק בזה חפץ השם יתברך.

ואף על פי שגם עם הרשעים גומר
השם יתברך למלאת רצונם, כמו
שכתוב: כי אתה עמל וכעס תביט לתת
בידך, וכמו שפרש רש"י שם, אף על פי
כן בודאי הבט אל עמל לא יוכל כלל,
והרשעים הם כמשה על פניו כביכול,
כמאמר רבותינו ז"ל; ומה שממלא גם
רצונם, הוא רק בשביל כח הבחירה, כי
אם לאו, תתבטל הבחירה לגמרי, אשר
אין זה רצונו יתברך.

אבל המשכיל החפץ באמת יראה
ובין החילוק שבין הכשרים והיראים,
שהצלחתם לנצח, ובין הצלחת רשעים,

שהיא רק לפי שעה, בחינת בפרוח
רשעים כמו עשב וכו' להשמדם עדי
עד, וגם זה הוא רק בשביל כח הבחירה
כנ"ל.

שיחות הר"ן

אות פ'

בני אדם, יש להם כח למנוע
ולהסית את האדם, לרחקו מעבודת
הבורא ומצדיקי אמת, יותר מן היצר
הרע; כי היצר הרע, אין לו יכולת רק
כפי כחו, כפי בחינת היצר הרע מאיזה
העולם שהוא. אבל האדם הוא כלליות,
שכלול מכל העולמות, ועל כן מניעות
של בני אדם הם יותר ממניעות היצר
הרע (לקוטי מוהר"ן א', ק"ס).

חיי מוהר"ן
צ"א

סיפור

כסלו תק"ע, פה ברסלב -
חלום: הייתי יושב בביתי (היינו
בבית הקטן שהוא יושב בו) ולא היה
שום אדם נכנס אצלי, והיה תמוה
בעיני. ויצאתי לחדר השני, וגם שם לא
היה שום אדם. ויצאתי לבית הגדול
ולבית המדרש ולא היה שם גם כן שום
אדם. וישבתי בדעתי לצאת אל החוץ.
ויצאתי לחוץ וראיתי שעומדים בני
אדם עגולים עגולים, ומתלחשים זה
עם זה, וזה מתלוצץ ממני וזה משחק
בי וזה מעז פנים נגדי וכיוצא. ואפילו
האנשים שלי היו גם כן כנגדי, קצת
העזו נגדי וקצת התלחשו בסוד ממני
וכיוצא כנ"ל.

וקראתי לאחד מאנשי ושאלתי
אותו: מה זאת? והשיב: איך עשיתם
כזאת? היתכן שתעשו חטא גדול כזה?
ואני לא ידעתי כלל על מה הם
מתלוצצים עלי, ובקשתי את האיש
הנ"ל שילך ויקבץ איזה אנשים מאנשי
שלומנו, והלך מאתי ולא ראיתיו עוד.
וישבתי בעצמי מה לעשות וישבתי
עצמי להפליג עצמי לאיזה מדינה
אחרת, ובאתי לשם והיה שם גם כן
שהיו עומדים שם גם כן בני אדם,
ודברו מזה כי גם שם יודעים הנ"ל.

וישבתי עצמי לישב באיזה יער,
ונקבצו אלי חמשה אנשים מאנשי
שלומנו, והלכתי עמהם ליער וישבנו
שם וכשהיינו צריכים לאיזה דבר
מאכל וכיוצא, היינו שולחים אחד
מהאנשים הנ"ל, וקנה לנו מה שהיינו
צריכים, והייתי שואל אותו אם נשקט
הרעש והשיב: לאו. כי עדיין הרעש חזק
מאד.

מוקדש לעילוי נשמת

ר' שמואל מונה קרויזר בן חיים ווסף, ז"ל

נפטר בי"ד תמוז

בתוך שהיינו יושבים שם, בא זקן אחד וקרא אותי, ואמר שיש לו איזה דבר לדבר עמי. והלכתי עמו והתחיל לדבר עמי. ענה ואמר: **האתה תעשה כזאת ואיך אין אתה מתבייש בפני אבותיך נגד זקנד רבי נחמן ונגד זקנד הבעל שם טוב זכרוננו לברכה? ... ואיך אין אתה מתבייש מתורת משה ומהאבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב וכו'... מה אתה סבור שתשב כאן, האם אתה יכול לישב כאן תמיד? הלא המעות שלך יכלה ואתה איש חלש ומה תעשה? ... וכי אתה סובר שתפליג לאיזה מדינה, ממה נפשך אם לא ידעו שם מי אתה, לא תוכל להיות שם כי לא יתנו לך מעות. ואם ידעו מי אתה גם כן לא תוכל להיות שם כי גם שם ידעו מזה.**

השבתי לו: מאחר שהוא כן שאני מגורש כזה, יהיה לי עולם הבא. השיב לי: **עולם הבא אתה סבור שיהיה לך, אפילו בגיהנם לא יהיה לך מקום להטמן שם, כי עשית חלול ה' כזה.**

השבתי לו: **לך לך, הייתי סובר שתנחמו אותי ותדברו על לבי, עכשיו אתם עושים לי יסורים, לכו לכם!** והלך מאתי הזקן הנ"ל.

ובהיותי יושב שם, ישבתי עצמי מאחר שאני יושב כאן זמן רב כזה, יכולים לשכוח לגמרי את הלימוד, וצויתי לאיש הנ"ל ששלחני לעיר בשביל צרכי, שיבקש שם איזה ספר ויביא לנו, והלך אל העיר ולא הביא ספר. והשיב שאי אפשר להביא, כי בודאי אסור לגלות בשביל מי צריכין הספר, ובהצנע אי אפשר למצוא ספר. והיה לי יסורים גדולים על שאני נע ונד, וגם אין לי שום ספר, כי יכולין לשכוח את הלימוד לגמרי.

אחר כך חזר ובא הזקן הנ"ל, ונשא ספר תחת זרועותיו, ושאלתי אותו: **מה אתם נושאים? והשיב: ספר. אמרתי לו: תנו לי הספר! ונתן לי, ולקחתי אותו ולא ידעתי כלל איך להניח את הספר, ופתחתי את הספר ולא ידעתי בו כלל, והיה דומה בפני כלשון אחר וככתב אחר, כי לא ידעתי בו כלל כלל לא, והיו לי יסורים גדולים מזה. והייתי מתיירא גם מהאנשים האלו הנ"ל, שהיו עמי, שכשייתוודע**

להם זאת, אולי גם הם יפרדו ממני. ושוב קרא אותי הזקן הנ"ל לדבר עמי, והלכתי עמו והתחיל שוב לדבר כנ"ל: **איך עשית כזאת, איך אין לך בושה? הא אפילו בגיהנם לא יהיה לך מקום להטמן שם, כנ"ל. אמרתי לו אם היה אומר לי כזאת אדם מבני עולם העליון הייתי מאמין לו. השיב אני משם, והראה לי דבר שהוא משם.**

ובא על דעתי המעשה של הבעל שם טוב זכרוננו לברכה הידוע, ואז היה סבור הבעל שם טוב זכרוננו לברכה גם כן שאין לו עולם הבא, ואמר: **אני אוהב את השם יתברך בלי עולם הבא.** והשלכתי את ראשי לאחורי במרירות גדול מאד.

וכאשר השלכתי את ראשי כך, באו אלי ונתקבצו אלי כל הנזכרים למעלה שאמר לי הזקן להתבייש מהם, היינו זקני והאבות וכו' וכו' ואמרו לי הפסוק (ישעיה ד'): **ופרי הארץ לגאון ולתפארת.** ואמרו לי: **אדרבא, נהיה מתפארים בכם.**

והביאו לי כל האנשים שלי ובני (כי גם בני נפרדו ממני בתחילה בעת הנ"ל) ודברו על לבי, דברים כאלו, ההפך מהנ"ל.

נא להתפלל עבור:

* יעקב בן סוריה

שיזכה לשלום בית בתוך שאר עמו ישראל, ולשיחור מהיר

* נתנאל בן אורלי

שיזכה לרפואה שלימה

* שלמה בן שרה

וגאולה בת דבורה

שיזכו לרפואה שלימה ולזרע של קיימה

מה שהשלכתי את ראשי, אם היה אדם שעבר שמונה מאות פעמים על כל התורה כלה, אם היה משליך את ראשו במרירות כזה, בודאי היו מוחלין לו, ושאר הטוב איני רוצה לספר לכם, כי בודאי היה טוב.

מספר אבי הנחל ב' מכתב ק"כ

מכתב

העסק של זה האדם העלוב בזה העולם, עמוק מאד מאד, עמוק עמוק, מי ימצאנו? אשרינו אלפים ורבבות פעמים אין מספר, שזכינו לידע מאור קדוש נורא כזה, מתורות ושיחות ומעשיות נוראות המחייב והמשיבין את כל הנפשות בשבעה משיבי טעם; בודאי תוכל להחיות עצמך תמיד בהם, תמיד, אפילו בצרות הנפש, אפילו בכל מיני צרות הנפש, אף על פי שאנו בעצמנו חייבים, אף על פי כן, חסדו יתברך גדול מאד, עד אין חקר ואין מספר, ובחסדו יתברך לא יעזבנו! מה גדלו חסדי ה', שעשה עמנו

בדור הזה, על ידי האיש תבונות האמתי שהמשיך תיקונים נוראים כאלה, להחיות כל הנפשות הנפולות, אשר רבו כמו רבו בדורות אלה, אך אי להם להחולקים והמתנגדים על העוסק בתיקון נפשם בכל עת.

ואף על פי שהם חולקים כמו שחולקים, ומתלוצצים כמו שמתלוצצים, אף על פי כן הוא עוסק בתיקונם מרחוק, **כי המעיין דנפיק** וכו' משקה ומרוה את הארץ, גם במקום שהולך מתחת לארץ במעמקים (עיין לקוטי מוהרי"ן); ומה טוב חלקינו, שזכינו בחסדי ה' וישועתו הנפלאה, שאנו זוכים לידע באמת מהעוסק בתיקונינו לנצח, בכל דור. כמה וכמה מרחיק גשמיות האדם והעולם מקדושות נוראות כאלו, עם כל זה עלינו לשמוח ולרקד בלב שלם בשמחה רבה שזכינו לידע מזה שאינו זוכר כלום והוא זקן וייניק (עיין סיפורי מעשיות - מעשה י"ג מהבעטליר העיוור).

אוצר היראה מהדורא בתרא, ז"ט

התחזקות

עיקר תיקון פגמת הלבנה, הוא על ידי התחזקות, שבא על ידי שמחה, בחינת **כי חדות ה' היא מעיכם.**

וזה שהזהיר השם יתברך, כמה פעמים, את יהושע: **חזק ואמץ!** כי יהושע הוא בחינת לבנה, כמאמר רבותינו זכרונם לברכה.

לקוטי עצות גאון וענוה, יז

עצות

כל מה שהאדם מקטין את עצמו ביותר, יש לו כח המושך יותר, דהינו להמשיך שכינת אלקותו לתחתונים שישכן עמו, שזהו רצונו יתברך מיום שברא את עולמו, וכן להמשיך אנשים אליו לקרבם לעבודתו יתברך, וכן להמשיך ההשפעות טובות וברכות לישראל. וכמו כן הוא זוכה להמשיך ולהתקרב להצדיק האמת.

לקוטי תפילות א' תפילה ע' (תתס"ב)

תפילה

ותזכנו לשבר ולבטל כל התאות רעות וכל המידות רעות, ונזכה לבטל עצמנו לגמרי, עד אשר נזכה לענוה אמתיית, בבחינת עפר ממש, עד שנזכה שיהיה לנו גם כן כח המושך, ונזכה להמשיך אלקותך וקדושתך אלינו, ולהמשיך כל העולם כולו לאמונתך הקדושה ולצדיקיך האמתיים ולעבודתך ולתורתך הקדושה, אשר גלית לנו על ידי משה נביאך, ועל ידי כל צדיקי הדור האמתיים.

... life ... אמת life ...

לרופאה שלימה: **אביה לאה בת אסתר**
לעילוי נשמת **מרדכי זכריה בן פנחס, ז"ל**